

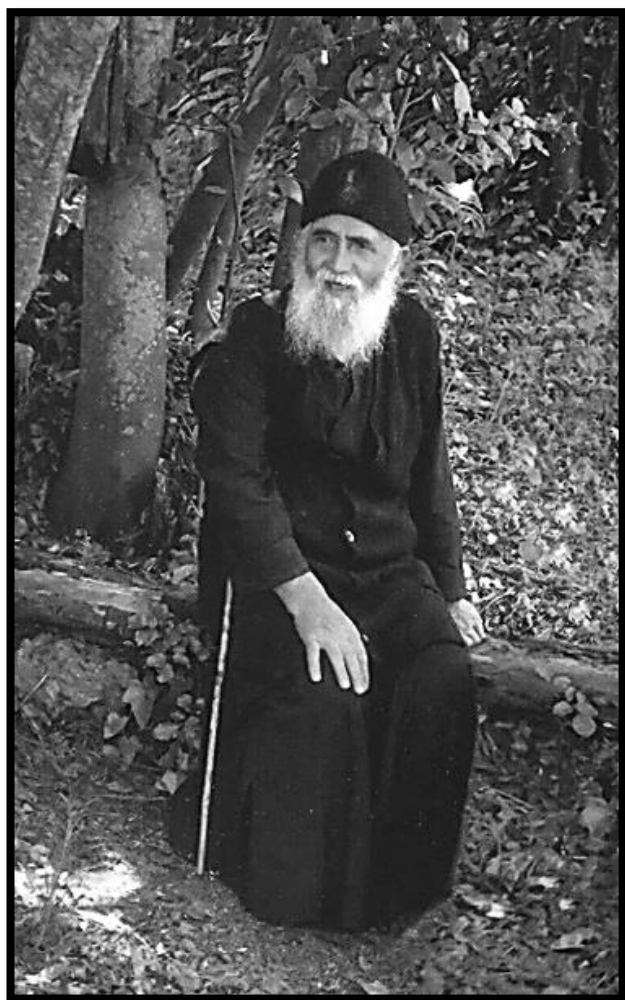
BULETINUL PAROHIEI

SFÂNTUL ILIE - HANUL COLȚEI

„Simplificați-vă viața și stresul va fugi.”

– Sfântul Cuvios Paisie Aghioritul

Nr. 302 / 7 iulie 2019

SFÂNTUL
PAISIE AGHIORITUL

1924 – 1994

SFÂNTUL MUNTE ATHOS

ISPITELE ÎN VIAȚA NOASTRĂ

„EU NU SUNT OM. SUNT UN TICĂLOS.
DUMNEZEUL MEU, AJUTĂ-MĂ
SĂ MĂ FAC OM!”

Dumnezeu îngăduie ispitele potrivit cu viața noastră duhovnicească. Uneori îngăduie să facem o greșală, de pildă o neatenție, ca altă dată să fim atenți și să evităm sau mai degrabă să preîntâmpinăm un rău mai mare ce ni l-ar fi putut face aghiută.

Alteori lasă pe diavolul să ne ispitească, să ne încerce. Adică dăm examene și, în loc de rău, diavolul ne face bine. Aduceți-vă aminte de Bătrânul Filaret care spunea: „Fiule, astăzi n-am avut nici o ispită, m-a părăsit Dumnezeu!”. vVoia să se lupte în fiecare zi cu ispitele, ca să fie încununat de Hristos.

Unul puternic, ca Bătrânul Filaret, nu evită ispitele, ci îi spune lui Hristos: „Trimitte-mi, Hristoase

al meu, ispite, și dă-mi și curaj ca să mă lupt cu ele”. Însă unul slab va spune: „Nu îngădui, Hristoase al meu, să fiu ispitit!”. *Și nu ne duce pe noi in ispită...* (Mt. 6, 13.) Noi însă, de multe ori, atunci când avem o ispită spunem: „Ei, sunt și eu om. Nu mai pot suporta!”, în timp ce ar trebui să spunem: „Eu nu sunt om. Sunt un ticălos. Dumnezeul meu, ajută-mă să mă fac om!”. Nu spun ca să fugim noi după ispite, ci, atunci când vin, să le înfruntăm cu răbdare și rugăciune.

În orice iarnă duhovnicească să așteptăm cu răbdare și nădejde primăvara duhovnicească. Cele mai mari ispite sunt de obicei de o clipă și, dacă în clipa aceea le evităm, falanga diavolilor trece și se duce, iar noi scăpăm. Atunci când omul se unește cu Dumnezeu, nu mai are ispite. Diavolul poate face rău îngerului? Nu, căci este ars.

Viața duhovnicească este foarte simplă și ușoară. Noi o facem grea, pentru că nu ne nevoim corect. Cu puțină străduință, cu multă smerenie și încredere în Dumnezeu, oricine poate spori mult. Pentru că acolo unde există smerenie, diavolul nu are loc. Iar acolo unde nu există diavol, este firesc să nu existe nici ispite.

Părinte, căderea într-un păcat se poate face și prin îngăduința lui Dumnezeu?

Nu, este greu să spunem că Dumnezeu îngăduie să păcătuim. Dumnezeu niciodată nu îngăduie să păcătuim. Noi facem îngăduințe, iar apoi vine diavolul și ne ispitește. Când, de pildă, mă mândresc, atunci alung Harul dumnezeiesc, pleacă îngerul meu păzitor, vine celălalt... înger, diavolul, și-mi sparg capul. Aceasta este îngăduința mea, iar nu a lui Dumnezeu.

Părinte, atunci când am căzut, este bine să spunem: „Ispititorul m-a îmbrâncit?”.

De multe ori aud și eu pe unii oameni spunând că diavolul este de vină atunci când ei se chinuiesc, în timp ce ei sunt vinovați pentru că nu înfruntă corect lucrurile. Apoi ispititorul, ispititor este. Ne poate împiedica de la rău? El își face treaba lui. Să nu-l încercăm pe ispititor chiar cu toate. Un ucenic care trăia la o colibă cu starețul lui, odată, când a rămas pentru puțin timp singur, a luat un ou, l-a pus pe o cheie – era dintre acele chei mari și vechi – a aprins o lumânare și a pus-o sub cheie ca să coacă oul. Starețul intră pe neașteptate și-l vede. „Ce faci acolo?”, îl întreabă.

„Părinte, diavolul m-a pus să cocoul pe cheie”, îi răspunde ucenicul său. Atunci se auzi o voce sălbatică: „Măiestria aceasta nici eu nu am știut-o. De la el am învățat-o!”. De multe ori diavolul doarme, iar noi îl provocăm.

Sursa: marturieathonita.ro

Cuviosul Paisie Aghioritul, Nevoința duhovnicească - Vol. III, Editura Evanghelismos, 2012

MAI ÎNTÂI ÎMPACĂ-TE

„DACĂ AI AVEA ÎN TINE PACEA LUI DUMNEZEU, INIMA TA S-AR FI ÎNMUIAT DUPĂ RUGĂCIUNE”

Gheronda, dacă din neatenție fac o greșeală și nu-mi dau seama să-mi cer iertare de la sora pe care am întristat-o, în rugăciune pot să am comunicare cu Dumnezeu?

Ca să comunici cu Dumnezeu și să găsești odihnă trebuie să te urmărești pe tine însăși și să ai o continuă supraveghere, ca să-ți înțelegi greșelile, să te pocăiești și să-ți ceri iertare. În mod diferit, chiar dacă simți o oarecare bucurie în rugăciune, aceasta nu va fi o bucurie duhovnicească. Nu vei avea în tine însăși tresăriră duhovnicească ce vine din comunicarea cu Dumnezeu.

Gheronda, uneori, când merg să mă rog, am în mine o neliniște.

Dacă ai neliniște interioară sau îți simți inima învârtoșată să știi că ai rănit vreo soră și de aceea te simți vinovată. Dacă-i vei cere iertare va pleca neliniștea.

Gheronda, rugăciunea nu poate să alunge această neliniște? E neapărată nevoie să cer iertare?

Uite, dacă ai supărat o soră, nu poți să aranjezi asta doar cu rugăciunea. Trebuie să te duci să-i pui metanie și să-ți ceri iertare. Dacă nu-i pui metanie surorii, și 300 de metanii să faci în chilia ta, nu sunt primite. Aceste lucruri nu se aranjează în felul acesta. „*Mai întâi împacă-te cu fratele tău*” [Matei 5, 24], zice Evanghelia, și *apoi adu-ți darul tău* [vezi Matei 5, 24]. Doar dacă nu poți în ceasul

acela s-o găsești, dar te-ai pocăit pentru greșeala ta și ești hotărâtă ca doar ce-o vei întâlni să-i ceri iertare, atunci rugăciunea ta este primită de Dumnezeu.

Gheronda, dacă mi se întâmplă o neînțelegere cu o soră, atunci când mă retrag la chilie mă liniștesc și pot să mă rog. După aceea însă, când o întâlnesc pe soră, sunt aspră față de ea și s-ar putea s-o evit.

Nu înțeleg asta. Dacă ai o neînțelegere cu o soră, cum te duci la chilia ta și dobândești pacea? Dacă nu-i pui metanie, cum poți să ai pace și să te rogi? Dacă ai avea în tine pacea lui Dumnezeu, inima ta

s-ar fi înmuiat după rugăciunea pe care ai făcut-o în chilie și doar ce ai fi întâlnit-o pe soră ai fi considerat lucrul acesta o binecuvântare de la Dumnezeu și nu ai evita-o.

Gheronda, poate-mi justific greșeala și așa pot să mă rog?

Ce rugăciune este asta? Doar dacă omul își ia greșeala asupra sa și va spune „Iartă-mă!” [literal „εὐλόγισον” (evloghison) înseamnă „binecuvântează” – n.tr.], vine harul lui Dumnezeu și poți să ai comunicare cu Dumnezeu.

Sursa: acvila30.ro

Sfântul Paisie Aghioritul, Despre rugăciune, Editura Evanghelismos

PROGRAMUL LITURGIC

Sâmbătă <i>13 iulie</i>	18:00	Vecernia
Duminică <i>14 iulie</i>	08:00	Utrenia și Sfânta Liturghie Ap. Romani 6, 18-23; al Sf. Părinți: Tit 3, 8-15; Ev. Matei 8, 5-13 (Vindecarea slugii sutașului); a Sf. Părinți: Ioan 17, 1-13 (Rugăciunea lui Iisus); glas 3 → Duminica a 4-a după Rusalii (<i>a Sfinților Părinți de la Sinodul a IV-lea Ecumenic</i>) → Sfântul Apostol Achila → Sfinții Mucenici Iust și Iraclie → Sfântul Cuvios Nicodim Aghioritul

Pentru versiunea digitală și extinsă a buletinului vă puteți abona pe sfantul-ilie.ro.
Strada Doamnei, nr. 18, Sector 3, Capitală